

TAKE A DEEP BREATH O

YOU ARE A CRAZY GUY

หายใจ...

หายใจลึกๆ

เสียงกระซิบดังเคล้าเสียงไซ่ตรอนที่เซ่กักขัง กุญแจมือสีเงินตรึงข้อมือบางไม่ให้ขยับขณะที่ร่างกายบิดเร่าอย่างเสียดเสียว ความรุ่มร้อนจากน้ำตาเทียนกำลังแผดเผา ทุกจุดที่หยาดสีแดงหยดลงบนผิวขาวเปรียบได้กับตราสัญลักษณ์ของมัจจุราชที่หมายเอาชีวิต

มันกล้ากราย ล้วงล้ำ รุกหน้า เข้าไปในจุดที่ไม่เคยมีใครแตะต้อง

ค่อย ๆ ย่อมทีละนิดให้จมดิ่งสู่ห้วงวราคะที่ผิดบาป

เจ้าของร่างที่ถูกปิดตาหอบหายใจ ร่างกายเขาถูกตรึงด้วยเชือกหนัง มันรัดแน่นแยกแขนขาเขาให้อ้าออกจากกันจนเปิดเผยทุกสัดส่วน ทำให้คนตรงหน้าพอใจยิ่งนัก

“หายใจลึกๆ”

“อ้อออ” ร่างเล็กหายใจเข้า แอนอกขาขวารับน้ำหนัก เกร็งท้องเล็กน้อยยามอีกฝ่ายลากลงต่ำหยอกเข้ากับบางสิ่งที่ ชูชันเพราะฤทธิ์ตัณหา กามารมณ์นั้นเคยมีคนบอกว่าเป็นเรื่อง ผิดบาป แต่สำหรับเขา มันคือเรื่องสนุกสนานชวนฝัน

ที่ว่าความฝันนั้นมีหลากหลาย ทั้งสุข ทั้งเศร้า เคล้าด้วย กัน

หรือบางทีก็เจ็บปวดทั้งที่เรากำลังสุขล้ำ

เฝียะ!

น้ำหนักฟาดลงมาที่ขาขวาของตน

“อ้อออ” เขาตื่นเร่า หาใช้ด้วยความเจ็บ แต่เป็นเพราะ ความเสียวซ่าที่เล่นงานเหมือนโกรธมาก

ร่างสูงยกไวน์ขึ้นจิบ ใช้ลิ้นเลียริมฝีปากเพียงนิด ก่อนจะ ยกยิ้มพอใจกับภาพตรงหน้า เขาใช้แล้วอ้าขาอีกฝ่าย ใช้มือลาก ได้ผิวกายเนียนขาว กดจูบตรงขาอ่อนพร้อมกับขยับบางสิ่งที่ อยู่ในช่องทางรัก...

ของเล่นสำหรับผู้ใหญ่ที่ไว้ช่วยตัวเองยามอ้างว้าง

“อ๊ะ อ้า”

“หายใจลึกๆ”

คำนั้นไม่ต่างจากมนตร์สะกดให้ร่างเล็กหอบหายใจเอา อากาศเข้าไปโอดแล่นในร่าง เขาขยับสะโพกเพื่อตอบรับท่อน ยางซึ่งขยับไปตามใจคนบ้าอำนาจที่หยอกเข้าไม่มีที่สิ้นสุด ร่างสูงบิดควานดันเข้าตึงออกอยู่หลายครั้ง บางทีก็ใช้ปลายนิ้ว

ไฉนส่วนปลายของสิ่งที่แข็งตั้ง

กายร้อนสีหวานที่เรียกร้องหาเขา

“อ๊ะ อ้อ” เสียงครางดังขานรับ แม้จะพยายามกัดปาก
ห้ามเสียงก็ไม่เป็นผล เวลานี้เขาสุขสมเกินจะปฏิเสธได้

มันทำให้คนตรงหน้าพอใจ เขามองอีกคนด้วยความ
หลงใหล ดูได้กายขาวที่มีร่องรอยบอบช้ำตราตรึงไว้

ก่อนจะถอนกายปลดมออก ปลดเข็มขัดรัดขিপลงเพื่อใช้
กายใหญ่

ของจริงที่ไม่ได้ผสมยางยืดใด ๆ

“หายใจ”

“แสบ ๆ”

“หายใจสิเจซ” กระจิบอยู่ข้างหู พุดถ้อยคำเดิม ๆ รวากับ
สะกดจิต เขาสอดใส่กายร้อนเข้าไปในช่องทางที่ทำให้คุ่นชิน
บาดเบียดความร้อนนี้ให้อีกคนตัวลั่น ความใหญ่โตของมัน
ไม่ต่างจากสัตว์ร้ายที่กำลังฉีกร่างกายของเขา จะหลีกหนีก็ถูก
ตะครุบไว้ทัน

ตกอยู่ในกรงเล็บเสือร้ายที่ก้มลงมาดูदनยอดอกของ
เขา

ใช้เรียวลิ้นदनดันห้วงสีเงินที่เจาะอยู่ เพิ่มรสชาติความ
เสียวช่านให้มากขึ้นเหมือนต้องการให้ขาดใจตาย

เสียงครางหวานคือบทสวด เสียงกระจิบคือคำขานรับ
จากมารร้าย

ยามขยับกายกระแทกความร้อนรักเข้าไป คือของขวัญ

ที่มีจรรยาหมอบให้ไม่สิ้นสุด แสงสีแดงจากไฟดวงเล็กอาบได้
ทั้งคู่ รวากับนี่คือแสงจากนรกที่เพรียกหา พวกเขาแน่นอกบงกม
ความลับโดยใช้หยาดรักที่ปลดปล่อยออกมา

ใช้ความเสียชานเป็นกุญแจนำทางเข้าสู่ประตูเมืองแห่ง
ชัยชนะ

ทว่านั่นกลับไม่ใช่จุดจบ แต่เป็นจุดเริ่มต้นของความรู้สึก
ที่ก่อตัวขึ้นมา ร่างสูงบดขยี้กายสีหวาน ขย่มร่างหนักหน่วงจน
เตียงสั่น ตบมือลงบนสะโพกให้มันขึ้นรอยมือพร้อมกับอัดฉีด
หยาดขาวข้นคลัก แล้วหยิบบุหรีมาจุดสูบเพื่อแทนความสัมพันธ์
ความสัมพันธ์ที่มีค่าแค่คนเดียว

ฟู...

ควีนสีขาวลอยคลุ้งตั้งมานเมฆซ่อนความลับ ร่างเล็กยัง
ปรารถนาความต้องการไม่จบไม่สิ้น เขาตอดรดกายใหญ่ที่ยัง
ค้างอยู่ในกายนี้ เว้าวอนโดยใช้เสียงครางหวานกับการกระทำ
ที่จะช่วยตัวเองให้ถึงฝั่งฝัน ติดแค่ว่าสุดปลายทางมีเหล็กขนาดเล็ก
ถูกเสียบค้างไว้จากคนชอบแกล้งกัน

และก่อนที่เขาจะยอมให้เป็นอิสระดังที่หวัง ลมหายใจ
ก็ถูกขโมยโดยคนที่ป้อนนิโคตินให้

เขาอัดมันเข้าปอด ตักดวงความหวานแลกกับความขม
ที่ไม่ว่าใครก็ไม่อยากได้ แต่ร่างเล็กไม่มีสิทธิ์ปฏิเสธ เพราะเวลา
นี้เขาคือนายใหญ่ เขาคือคนเดียวที่จะตัดสินความเป็นไปของ
ชีวิตนี้ได้

เขาจำต้องฝืนกลืนความขมขึ้น สะกดมันลงในหัวใจที่

ตายด้าน พลังเชิญชวนคนที่กระแทกกายเข้ามา
พลันบุหรืมวนนั้นก็จี้ลงตรงสี่ข้าง
พร้อมกับบทสวดที่ว่า...
“หายใจสิเจซ :)”
ซาตานไม่เคยปรานี

TAKE A DEEP BREATH 1

YOU CAN BREATHE

เสียงเพลง

แสงไฟ

ผู้คน

พวกเขาเหมือนกับแมลงที่โดนล่อลวง

นั่นเป็นความคิดที่แสนเข้ามา หลังจากปรายตามองเหล่า
ลูกค้าที่ออกสืลาอยู่กลางฟลอร์เดินรำ บางคนมาเป็นคู่ บาง
คนมาเดี่ยว บางคนก็เกาะเกี่ยวมากับกลุ่มเพื่อนไลฟ์สไตล์
เดียวกัน โยกย้ายร่างกายหลายรูปแบบที่อาบไล่ไปด้วยไฟ
หลากสีจากทางร้าน หลงละเลิงไม่ต่างจากแมลงเม่าบินเข้ากอง
ไฟ

ทำเหมือนว่าพรุ่งนี้คือวันตาย

แต่จะเป็นแบบนี้ได้อย่างไร

เราไม่รู้วันตายซะหน่อย

ตกลงสินดี

ผมกระตุกยิ้มเยาะอยู่หลังบุทิตใจเครื่องใหญ่ มือปรับอุปกรณ์มากมายเพื่อสนองความต้องการให้คนที่มาหา ยกหูฟังข้างหนึ่งมาแนบหูแม้ตัวเองจะอยู่ใกล้ลำโพงมากก็ตาม ปากก็ขอเสียงจากคนด้านล่างทั้งที่ในใจกลับเยือกเย็นตายด้านไร้ความรู้สึก

สำหรับผม พวกเขาก็เหมือนกับผีเสื้อกลางคืน

โอดแล่นยามดึกตื่นแล้วห่อเหี่ยวในช่วงกลางวัน

มีแอลกอฮอล์เป็นตัวขับเคลื่อน บางคนใช้มันเป็นเหตุผลทำในสิ่งที่ไม่กล้า อยู่บนนี้ผมเห็นคนหลายรูปแบบ ความมีดีช่วยอำพรางสายตาได้บ้าง คนอื่นจะได้ไม่มองว่าผมโรคจิตที่แอบมองพวกเขา ทุกคำคืนผมจะเห็นคนถูกมอมเมา ทั้งทางใจที่วอนหาความรัก

และทางกายที่วอนหา...

ปึก!

“จากโต๊ะเดิม”

ความคิดที่ล่องลอยถูกดึงกลับเพราะเพื่อนร่วมงานหนุ่มเขาวางกระดาษแผ่นหนึ่งลงบนบุทิตใจผม แแรงพอที่จะทำให้โต๊ะสั่นสะเทือน แต่ก็เบาเกินกว่าจะหยุดความมันส์ของเพลงได้ ผมพยักหน้าอย่างรู้ดีว่าเนื้อความในนั้นคืออะไร

มันคือสิ่งเดียวกับที่ผมพูดค้างไว้

‘Sleep with me?’

นอนกับผมไหม

หรือที่พูดง่าย ๆ ว่า...

เช็กซ์

ผมเลียปาก ก่อนจะเลื่อนสายตาไปมองใครบางคนที่นั่ง
ดื่มเหล้าที่ห้องดีอยู่ที่ได้ะตรงกับเวที เหมือนคิดมาดีแล้วว่าจะ
นั่งตรงนี้ ซึ่งก็ไม่แปลก เพราะเขามักจะมานั่งโต๊ะนี้ประจำ ยก
แก้วเหล้าเชิญชวนผม ยกยิ้มหวานเช่นคนมีใจให้

ผมเห็นเขาทุกคืนที่เข้าทำงาน เห็นว่าเขามากับเพื่อน
สามคนที่สนใจผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เห็นเขาที่เอาแต่เฝ้ามอง
ผมขณะที่ผมกระตุกยิ้มใส่

ผมได้รับคำเชิญทำนองนี้จากผู้ชายในร้านมากมาย
แสดงให้เห็นว่าพวกเขารู้ว่าผมนั้นชอบผู้ชาย

ใช่

ผมเป็นเกย์

“หึ ๆ” ผมเหยียดยิ้ม ฉีกกระดาษแผ่นนั้นทิ้งแล้วโยนไป
ข้างหลัง ไม่มีการประกาศใส่ไมค์เพื่อห้กหน้า ไม่มีการตอบรับ
เพราะผมคิดว่ากรกระทำของผมมันชัดเจนอยู่แล้ว ทำเอาคน
รอบค้ำตอบถึงกับยกเหล้าทั้งขวดขึ้นดื่ม ผมเดาว่าเขาคงพนัน
อะไรสักอย่างกับเพื่อนไว้

เขาหน้าตาดี ดูท่าจะมีเงินมากพอที่จะเลี้ยงผมให้สบาย
แต่น่าเสียดาย

ผมเซ็นสัญญากับมัจจุราชไว้แล้ว

“ขอบคุณครับ” ผมพูดออกไมค์หลังหมดกะ มีเสียงปรบ
มือดังตามหลังมาเป็นการส่งผมลงจากเวทีที่ทำงานอยู่ ผมคิดว่า

เหล่าแก้วหนึ่งชิ้นดีมเพื่อเติมเต็มความว่างเปล่าของตัวเอง และเป็นอย่างนี้ทุกครั้งที่นั่งอยู่ที่บาร์จนกว่าจะอยากกลับ

ไม่สิ ต้องบอกว่าจนกว่าจะถึงเวลาที่เขาคอนันต์จะมารับ และเขาก็ตรงต่อเวลาทุกที

“รอใครอยู่หรือเปล่าครับ”

ตึก!

“ให้ผมเลี้ยงเหล่าแก้วแฮงสีกแก้วใหม่” เสียงทุ้มต่ำดังขึ้น ตามมาด้วยร่างสูงของคนที่แพ้วาย ด้านข้างผมคือชายหนุ่มวัยยี่สิบต้น ๆ รูปร่างดีเหมือนออกกำลังกายทุกวันก่อนมาดื่ม ส่วนผมตัวเล็กกว่าเขาเนื่องจากไม่ชอบกิจกรรมที่ต้องออกแรงหนักอึ้ง

เว้นกิจกรรมบนเตียงที่ผมไม่เกี่ยง ไม่ว่าจะเล่นท่าไหนก็ตาม

ผมหันไปมอง ยิ้มมุมปากเป็นเชิงชื่นชมที่เขาพยายามเข้าหาผม เขาดูไม่ลดละเลย ไม่รู้ว่าชอบผมหรือแค่ต้องการเอาชนะเพื่อนพวกนั้น แต่นั่นก็ทำให้ผมฆ่าเวลาได้บ้างระหว่างรอคนมารับ

“หรือจะให้ผมชวนคุณอีกครั้ง?”

“ผมไม่ชอบคนขี้ตื้อ”

“อา...”

“อันที่จริงผมไม่ชอบคุณ” ตอบทั้งที่ยิ้มอยู่ ทำเอาอีกคนถึงกับชะงักกึก ไม่รู้จะตอบด้วยคำไหน ผมคิดว่าการปฏิเสธออกไปตรง ๆ จะดีกว่าการพูดอ้อมโลกเพื่อรักษาความรู้สึก

ข้างใน แต่เราไม่ได้รู้จักกันเป็นการส่วนตัวอยู่แล้วนี่ ผมจะรักษา
น้ำใจเขาไปทำไม

ทว่าแทนที่จะเดินกลับไป เขาถึงต้นที่จะยืนต่อ

“คุณยังไม่ให้โอกาสผมเลย คุณรู้ได้ไงว่าคุณไม่ชอบ”

“ผมไม่ชอบมีเช็ทซ์กับคนที่อยากเอาชนะคนอื่นหรอก”

“...”

“หรือในสายตาคุณ ผมดูง่ายขนาดนั้น?” ผมเอียงคอถาม
มีลูกเล่นให้เขาเลียปากอย่างครุ่นคิด ข้ายังแกล้งเอานิ้วไปลูบ
หลังมือเขาอีก ผมรู้ดีว่าตอนนี้เพื่อนเขามองอยู่ “พวกเพื่อนคุณ
ก็คงคิดแบบนี้ใช่ไหมล่ะ”

“ไม่ ไม่เลย พวกเขาไม่ได้คิดแบบนี้” อีกฝ่ายตอบอีกอึก
“ผมแค่ไม่เข้าใจว่าทำไมคุณถึงยืนชากับผมนัก ผมจับคุณอยู่
นะไม่รู้หรือไง”

“ผมก็บอกอยู่ว่าผมไม่ชอบคุณ แล้วคุณก็ยังถือผมอยู่
ทำไม”

“แต่คุณก็ไม่มีแฟนไม่ใช่เหรอ ให้โอกาสผมหน่อยจะ
เป็นไร”

“ผมไม่มีแฟน แต่ผมมีคนเอาใจ”

“...”

“ไม่สิ แค่เอาเฉยๆ ผมมีคนที่เอากันทั้งวันทั้งคืน :)”

เขาถึงกับอ้าปากค้าง คงไม่คิดว่าผมจะพูดตรงขนาดนั้น
ช่วยไม่ได้ที่ผมไม่ใช่ว่าชอบให้ความหวัง ในเมื่อพูดดี ๆ แล้ว
ไม่ยอมไปจากกัน ก็ต้องบอกให้ชัดจะได้สติสักที ผมไหวไหว

พร้อมยกแอลกอฮอล์ขึ้นดื่มต่อไม่สนใจเขา พอหมดแก้วแรก ก็สั่งให้บาร์เทนเดอร์เสิร์ฟแก้วที่สอง เพื่อให้ตัวเองจมอยู่กับความคิดเพียงลำพัง

ถ้าไม่คิดว่าคนด้านข้างเลื่อนแก้วเหล้าที่เขาถืออยู่มาให้ผม รังความสนใจผมให้ถอนหายใจใส่เขา

“เถอะน่า” เขาขอร้องกัน “ถือว่าดื่มช้าๆ แต่มิตรภาพของเรา”

“มีใครเคยบอกคุณไหมว่าทำอยู่มันน่ารำคาญ” ผมถามกลับ “คุณก็หน้าตาดีนะ ไม่จำเป็นต้องมายุ่งกับผมหรอก ในคลับมีคนนับร้อยให้คุณเลือก แค่คุณขยับตานิดเดียว พวกเขา ก็จะรีบปรี่มาหา”

“แล้วทำไมคนคนนั้นถึงไม่เป็นคุณล่ะ”

“หึ”

“เราก็แค่ทำความรู้จักกัน ออกมาดื่มด้วยกันบ้างแล้ว ก็...”

“เอากันนะเหรอก”

“!”

“ผมไม่เอากับใครมั่วซั่วเหรอกนะ” ผมหัวเราะ ทำเหมือนว่าเขาพูดเรื่องตลก “เพราะไม่ใช่ทุกคนที่ทำให้ผมมีอารมณ์ได้ และผมพอใจกับคู่นอนของผมแล้ว”

“แต่เขาไม่ใช่แฟนคุณ ผมพูดถูกไหม”

ผมไหวไหล่

“นั่นแปลว่าผมมีสิทธิ์”

“ไม่เลย คุณไม่เข้าตาผมเลยสักนิด” ผมส่ายหน้าให้เขา หลุดยิ้ม เขาอาจจะคิดว่าผมกำลังเล่นตัวอยู่ก็เป็นได้ แต่อย่างที่บอก ผมไม่ชอบการมีอะไรกับใครอื่น ผมมีคู่นอนเป็นของตัวเองแล้ว และคนคนนั้นคงไม่ชอบที่เห็นผมนั่งคุยกับผู้ชายคนอื่นที่ไม่ใช่เขา

จะว่าหึงหวงก็ไม่ใช่ คำนั้นมันควรจะใช้กับคนที่แฟนกัน

แต่สำหรับคนที่นอนด้วยกัน...ผมก็ไม่แน่ใจว่าจะใช้คำเรียกแบบไหนมาอธิบายความรู้สึกนั้นดี

ครี๊ด...!

ทว่าระหว่างที่ผู้ชายคนเดิมพยายามเต้าผมต่อ จู่ๆ มือถือผมก็สั่น หน้าจอปรากฏชื่อคนที่จะมารับผมทุกครั้งเวลา มาทำงานที่ร้านนี้ นั่นคือสัญญาณว่าให้ผมรีบไล่คนคนนี้ออกไปจากตรงหน้า ไม่งั้นเรื่องเดือดร้อนจะตามมา ซึ่งผมเกลียดการมีปัญหามากที่สุด

“คุณควรไปได้แล้ว” ผมขัดจังหวะ “มันคงไม่ดีถ้าเขามาเห็นคุณ”

“เขา?” อีกฝ่ายทวนคำนั้น “หมายถึงคู่นอนของคุณ?”

“ใช่”

“ทำไมคุณไม่แนะนำให้ผมรู้จักเขาซะหน่อยล่ะ เพื่อที่เราจะตกลงกันได้” เจ้าตัวเสนอทางเลือก ไม่เข้าใจว่าสนใจอะไร ผมนึกหนา “บางทีเราอาจจะได้เล่นด้วยกันแบบสามคนก็ได้ ผมไม่ว่าหรอกนะถ้าเราจะเร้าใจกันหน่อย”

“รสนิยมคุณแปลกดีนะ ชอบยุ่งกับคนมีเจ้าของ”

“คุณบอกเองว่าคุณไม่มีแฟน และคุณนอนไม่ใช่ความหมายของคุณครอง” เขาพลิกประเด็นกลับมาโต้ตอบ “นั่นหมายความว่าคุณมีสิทธิ์จะเปลี่ยนคุณนอน และผมก็พร้อมจะรับตำแหน่งนั้นทันที”

ครี๊ด...!

สายที่สองโทร. ตามมาติด ๆ ผมควรจะกดรับถ้าไม่คิดว่าอีกฝ่ายถือวิสาสะจับมือผม เขาพยายามกล่อมให้ผมคล้อยตาม ดูท่าจะอยากมากถึงได้ตีอไม่เล็กขนาดนี้ เขาบีบมือผมเบา ๆ กระตุกยืมเจ้าเล่ห์ จ้องลึกเข้ามาในดวงตาผม ค่อย ๆ โน้มตัวลงมาหวังจะจูบโชว์พวกเพื่อนทั้งหมด ในตอนนั้นผมเลือกที่จะนิ่งเพื่อรอโอกาสให้เขาฉวยไปแต่ลม

ทว่ายังไม่ทันที่ผมจะได้ทำ จู่ ๆ ใบหน้าผมก็ถูกดึงไปอีกทาง

“อ้อออ!”

“เฮ้ย!”

“หึ”

ผมได้ยินเสียงแค้นหัวเราะในลำคออย่างเด่นชัด แสดงให้เห็นว่าคนที่มาตัดหน้ามีความสุขที่ได้คว้าผมไปครอง ก่อนที่ผมจะได้จูบกับผู้ชายคนใหม่ นานที่นั่นผมเบิกตากว้าง ยอมรับว่าตกใจที่ถูกรั้งไปจูบกับคนที่เดินมาด้านหลัง แต่พอเห็นดวงตาสีดำที่สะท้อนภาพของผมออกมานั้น ผมก็ปิดทึบทุกความหวาดหวั่น

เปลี่ยนเป็นจุดจบให้เขาสอดล้นเข้ามาหยอกเย้ากับลีน
ผม เหล็กอันเล็กที่เจาะอยู่ตรงล้นกระทบกับฟันเล็กน้อยให้ได้
อารมณ์ เขาโอบเอวผมรั้งเข้าหาตัว มอบสัมผัสสุดดีดให้คนที่
มองอยู่หน้าซีดไป ร้ายกว่าคือการกัดเข้าที่ปากผม รุนแรงพอ
ที่จะทำให้เลือดไหล

ผมจึงบ่อนรสขมปร่านั้นกลับไปที่ เขาหัวเราะในลำคอ
เช่นคนพอใจ

พลันถอนจูบให้ผมขานชื่อเขาได้

“แควนติน...”

“ใจที่รัก :)”

“ผมชอบล้นของคุณ”

เขายิ้มช้าหลังผมพูดสิ่งที่คิด เสียงทุ้มต่ำนี้ทำหัวใจผมสั่น
ไหว ผมโอบรอบคอเขา ยื่นหน้าไปจูบอีก โหยหาเขามากกว่า
สิ่งใด อีกร่าง...ก็เพื่อทำให้พอหนุ่มซี้ตื้อได้เห็นวู นี่แหละคือ
คนที่ผมเตือนให้เขารู้ว่าอย่าได้เข้ามาใกล้ แต่ในเมื่อเขาเลือก
ที่จะปฏิเสธ...

ก็ต้องเห็นผมละเลงรักกับคู่นอนคนสำคัญ

“เธอไม่รับสายฉัน ทำฉันเป็นห่วงมากเลยวู้ใหม่”

“มีคนมาห้ำผมไม่ให้รับสาย” ผมพองเสียงหวาน พลง
เหล่ตามองคนด้านหลังที่ตอนนี้อาแต่หนึ่ง แสดงสีหน้าตกใจ
“เขาวุ่นวายกับผมไม่เลิกเลย”

“อือ...” แควนตินขานรับ ตวัดสายตาไปสบกับคนที่มอง
เราอยู่ พาให้อีกฝ่ายสะดุ้ง เขาดูเล็กลั่นกนิดหนึ่ง “สวีตตี้”

“คุณคือ... คู่นอนที่เขาพูดถึงนั่นหรอ”

“เจซบอกคุณอย่างนั้นหรอ” หันมาถามพลางหัวเราะ
“แปลกจังที่เขาแนะนำผมอย่างนั้น อันที่จริงเราสองคนเป็น
มากกว่าคู่นอนกัน”

“เอ่อ...”

“ผมเควนติน”

“...”

“**เควนติน ครูซ**” ไม่หลีกเลียงที่จะแนะนำตัว ซ้ำยัง
บั่นหน้าได้เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ผิดกับอีกคนที่อ้าอึ้ง เขาดู
จะไม่ชำนาญในการแก้ปัญหาเท่าไร “แล้วคุณจะบอกชื่อให้
ผมรู้ไหม หรือว่าอยากให้ผมตั้งให้?”

“ว่าไงนะ” เขาชะงักไป “ไม่ ผมมีชื่อ ผมไม่ต้องการให้ใคร
มาตั้งชื่อให้”

“งั้นคุณคงจำชื่อตัวเองได้”

“ผมชื่อรอยด์” ในที่สุดเขาก็ยอมบอกออกมา นั่นทำให้
เควนตินพยักหน้า เขาหันไปสั่งเครื่องดื่มกับบาร์เทนเดอร์ที่ยืน
รออยู่ ผมจึงหยิบเหล้าตัวเองมาจิบต่อนิดหนึ่งเหมือนกับคนที่
ดูละครอยู่ ไม่ได้สนใจเลยว่าตอนนี้บรรยากาศมันกำลังมาคู่

“แล้วคุณมาคนเดียวหรอรอยด์ ถึงได้มาอยู่กับคนของ
ผม” เควนตินถาม วางท่าทางสบาย ๆ ให้ดูเป็นกันเองมากที่สุด
“หรือว่าคุณรับคำทำใครมา ผมเดาว่าคุณไม่น่าจะกล้ามาคน
เดียวในที่แบบนี้”

“ผมมากับเพื่อน เรามาที่นี้กันเป็นประจำ”

“มาตี้มเหล่าหรือว่ามาหาเจชล่ะ”

“เรื่องนั้น...”

“ผมขอให้คุณตอบว่ามาตี้มเหล่านะ”

“หา?”

“เพราะผมไม่อยากเอาขวดเหล้าฟาดหน้าใครตอนนี้
:)”

ทั้งที่ใบหน้ายิ้มแย้ม แต่สิ่งที่พูดออกมากลับเต็มไปด้วย
ความหงุดหงิด เควนตินรั้งผมมาแนบชิด ดึงให้นั่งตักหลังจาก
ที่เขา นั่งเก้าอี้บาร์เป็นที่เรียบริ้ว ผมเอนตัวพิงเขา ไล่จับไป
ตามลำคอขาว ให้เขาก็มมาจับกลับเป็นครั้งคราวพร้อมลูบมือ
เข้ามาในเสื้อผม

สัมผัสช่วงเอวที่เขาบีบขยำอย่างซ้ำของ และเนื้อบั้นท้าย
ที่เขาชอบใส่บางสิ่งเข้ามาครอบครอง

ซึ่งนั่นเป็นส่วนที่ผมชอบมากที่สุด

“ว่าไง คุณคิดคำตอบได้หรือยัง” เขาถามย้ำ กระดิกนิ้ว
ให้บาร์เทนเดอร์นำเครื่องดื่มวางลงในมือตามสั่ง ยกขึ้นตี้ม
เล็กน้อยขณะที่จับจ้องไปทางรอยดัดเหมือนจะฆ่ากัน “คุณคิด
นานจังเลยนะ ผมไม่ชอบเสียเวลากับคนนำรำคาญแบบคุณ”

“ก็ผมไม่จำเป็นจะต้องตอบคุณว่าผมมาที่นี่เพื่ออะไร”
สุดท้ายรอยดัดก็ค้นหาเสียงตัวเองมาตอบกลับได้ “ขนาดพ่อผม
เขายังไม่เข้าซี้ขนาดนี้เลย”

“อี! ปากดี”

“อีก...”

“ผมแค่สอบถามเพราะคุณมาอยู่กับคนของผม ไม่ได้มีเจตนาจะเข้าขี้เลื่อยสักนิด” เควนตินไหวไหล่ ทว่าหน้าหนักมือที่บีบสะโพกผมอยู่เริ่มแรงขึ้น แสดงให้เห็นว่าเขาเริ่มไม่พอใจ “และคุณก็ยังยืนอยู่ตรงนี้ทั้งที่ควรจะไปไกล ๆ ตั้งนานแล้ว นั่นก็ยิ่งทำให้ผมสงสัยว่าคุณต้องการอะไรกันแน่”

“ผมก็แค่ชอบเจซ”

“โอ้ว”

“**และผมอยากมาแทนที่คุณ**” รอยด์วางมาดขริ่ม ทำเหมือนว่าตัวเองมีสิทธิ์ เล่นเอาเควนตินยกยี้ม เขาดูขบขันกับท่าทีนั้น ผมเองก็ได้แต่อมยิ้มพลางส่ายหน้าเล็กน้อยให้ความต้องการที่เด่นชัด ผมเตือนเขาไปแล้วนะว่าผมมีคูนอนที่ชี้หวงนะ หรือต่อให้ไม่พูด เขาก็ควรจะให้เกียรติกัน

สงสัยเขาจะไม่วู้จักคำนั้น

คำว่า **‘มารยาท’**

“ดูเหมือนคุณเพิ่งจะสวมบทลูกผู้ชายนะรอยด์” เควนตินแซวขำ ๆ “คงคิดว่าพูดแบบนี้เจซจะชอบสินะ เสียใจด้วยนะเขาเป็นพวกประทับใจอะไรยาก กว่าผมจะได้เป็นคูนอนของเขาผมก็ใช้เวลาเหมือนกัน”

เควนตินจูบแก้มผมเบา ๆ ดึงผมให้มายืนตรงหน้าเขาแต่หันหลัง จากนั้นก็กดริมฝีปากลงมาที่คอ ไหล่ลงมาจนถึงหัวไหล่ ดูดุนจนปรากฏรอยแดงแสดงความเป็นเจ้าของที่ทำเอารอยด์หน้าเสียไป เขากัดปากสลับกับเลียปากเช่นคนไม่พอใจ

ต่างจากผมที่เอียงคอให้เควนตินทำตามใจ

“เห็นไหมว่าเขาชอบที่ผมทำ” เควนตินว่าเสียงแผ่วพร้อม
ตวัดสายตาไปมองคนที่กำหมัดใส่เขา “คุณรู้ไหมว่าเจชน่ารัก
ขนาดไหนเวลาเรามีเช็ทซ์ด้วยกัน เสียงของเขาหวานมาก เขา
ชอบครางเสียงดังแล้วก็...”

“เควนติน”

“เช็ทซ์จัดเป็นบ้าเลย” เจ้าของชื่อหัวเราะ ดูเขาจะชอบที่
ได้พูดเรื่องนี้ให้คนอื่นได้ยิน “ถ้าคุณจะทำให้เขาชอบหรือถูกใจ
จริง ๆ คุณต้องรู้จักวิธีเข้าหาเขามากกว่านี้ แต่ส่วนใหญ่เจช
จะชอบให้เข้าไปใน**ตัว**มากกว่าเข้าหาอย่างถูกวิธี”

“คะ...เควนติน”

“เขาชอบให้เล่นตรงนี้”

“อ้อออ”

“แล้วก็ตรงนี้ด้วย”

“อ๊ะ...อ้อ...” ผมครางเสียงกระเส่าตอนเขารั้งเส้นผมขึ้น
เผยให้เห็นยอดอกที่มีจิ๋วอันเล็กเจาะอยู่ เควนตินใช้ปลายนิ้ว
ร้อนบดเบียดมัน ลูบไล้อย่างชำนาญจนผมแทบจะทรุดฮวบลง
กับพื้น ส่วนมืออีกข้างก็ลูบวนไปทั่วกลางกายผม ปลูกเร้าอารมณ์
ให้มันชุกชุนคุณเนื้อผ้า

ผมกัดปาก เอื้อมมือไปด้านหลังเพื่อโอบรอบลำคอคน
ตัวโตกว่า

“รู้สึกดีหรือเปล่า”

“ผม...อ้อ...ดี ผมเสียวมาก” ผมตอบกลับ “ผมอยากได้
มัน เรากลับไปมีเช็ทซ์กันเถอะเควนติน”

“ใจเย็นก่อน นี่เพิ่งเริ่มเอง”

“อ้อออ” ผมบิดกายเราต่อหน้ารอยยิ้มที่กลืนน้ำลายลงคออย่างยากลำบาก เขาดูตกใจและไม่รู้ว่าควรจะทำอย่างไรกับสถานการณ์นี้ ไม่เหมือนกับควอนตินที่สนุกกว่าใครในที่นี้ ผมได้ยื่นเขาหายใจหนักขึ้นราวกับทนไม่ไหว ผมจึงรั้งเขามาจับเกี่ยวกระหวัดลิ้นเขาให้เจ้าห่วงเล็กจิ๋วกระทบพื้นเป็นบางครั้ง ยิ่งเราจับกันผมก็ยิ่งมีอาการมึนมาก มากจนไม่อยากจะให้เขาทำแค่ลูบเท่านั้น

“ให้ตายสิ พวกคุณมันโรคจิตชะมัด”

สุดท้ายรอยยิ้มก็กลายเป็นฝ่ายทำให้เราหยุดชะงัก

“ไม่มียางอายุกันหรือไง” คำพูดนั้นรั้งความสนใจของควอนตินให้เขาเลื่อนสายตาไปสบคนที่ดูไม่สบอารมณ์เท่าไร “ผมไม่ได้อยากเห็นพวกคุณโชว์เสียวกันนะ คุณอยากโดนข้อหาอนาจารหรือไง”

“ผมนึกว่าคลับนี้เราจะเจอกับใครตรงไหนก็ได้”

“ไม่...”

“และผมแค่สาธิตให้ดูว่าเจตนาขอให้ทำแบบไหน คุณจะารู้ตัวใจว่าทำให้เขาได้ไหม” ควอนตินยังคงบ่นหน้าเหมือนสิ่งที่เขาทำไม่ใช่เรื่องใหญ่ “ถ้าทำไม่ได้ก็ไสหัวไป ผมไม่อยากจะให้เลือดใครติดมือผม ก่อนที่ผมจะไปเอาเขาที่ห้อง”

“คุณมันก็แค่ชู้เท่านั้นแหละ คุณไม่กล้าทำผมหรือ?”

“นี่คุณทำผมหรือ?”

“ผมก็แค่บอก”

“...”

“และคุณนอนคุณมันก็โคตรใจง่ายเลย”

เพลิง!

“โอ๊ย!”

“แควนติน!” ผมร้องลั่น ไม่ทันจะได้ห้ามคนที่ตัวโตกว่า พอจบคำที่อีกฝ่ายว่าผมมา ขวดเหล้าที่วางอยู่ตรงบาร์ก็ถูกเขา หยิบมาฟาดเข้าที่หัวรอยด์โดยไม่ทันตั้งตัวเลยสักนิด แแรงพอที่จะทำให้ฝ่ายนั้นที่อยู่ดี ๆ ก็ปากดีเลือดไหลเป็นทาง รอยด์ อ้าปากค้าง ยกมือขึ้นกุมหัวขณะที่พวกเพื่อนเขารีบกรูเข้ามา ดูกัน

“เฮ้ย! แกทำบ้าอะไรของแกวะ! มาตีหัวเพื่อนฉันทำไม!” หนึ่งในนั้นตวาดเสียงดัง ก่อนที่แควนตินจะเลื้อนสายตาไปสลับ เข้าให้

“เพื่อนของคุณมาว่าคนของผมใจง่าย”

“มันก็ถูกแล้วไม่ใช่หรือไง ยอมให้ผู้ชายลูบไล้ต่อหน้าคุณ เป็นสิบ ถ้าไม่เรียกว่าใจง่ายจะเรียกว่าอะไร!”

“...”

“และแกต้องชดใช้ ฉันจะให้ตำรวจมาลากคอแก!”

ผัวะ!

“อ้ออก!”

“น่ารำคาญ” แควนตินบอกลหลังจากก๊ิบเข้าที่ห้องจนอีก ฝ่ายหายหลัง เวลานี้ใบหน้าของเขานิ่งมาก นิ่งชนิดที่ผมเอง ก็ได้แต่แอบหัวน้ เขาแสดงออกหมดทุกอย่างว่าตอนนี้เขากำลัง

หงุดหงิดมาก และจะไม่ยอมใจเย็นง่ายๆ จนกว่าจะพอใจใน การกระทำ

และไม่ปล่อยให้อีกฝ่ายลุกขึ้นมาดูถูกผมอีกครั้ง เขาเดิน ไปเหยียบบอกให้เจ้าตัวนอนราบกับพื้น ไขปากขวดเหล้าที่ตอมน ี่กลายเป็นพินฉลามเนื่องจากส่วนหนึ่งแตกกระจายตอนตีหัว รอยดีไปจ่อคอคนที่พยายามดิ้นออกจากใต้เท้าเขาให้ได้

ที่ว่าแควนดินกลับลงเท้าหนัก เหยียบแน่นจนเหมือน จะฆ่ากันให้ตาย

“เรามาทบทวนกันใหม่” เขายิ้มหน้าตาย “เพื่อนคุณมา ว่าคนของผม และคุณก็สนับสนุนเขา ซึ่งผมว่านั่นมันไม่ถูก เท่าไหร่”

“อีก!”

“และไม่ชอบคนที่ทำให้เรื่องมันบานปลาย” กตเสียด่าพาลางจ้องมองคนที่อยู่ใต้ฝ่าเท้าด้วยสายตาที่เลือดเย็นยิ่งกว่าอะไร “เพราะงั้นคุณขอโทษเจตของผมไหม”

“แควนดิน”

“หรือจะให้ผมคว้านกล่องเสียงคุณมาพากย์เสียงให้แบบนั้นมันคงทำให้คุณหัดคิดก่อนพูดบ้างนะ :)”

TAKE A DEEP BREATH 2

HOW DARE YOU

ควอนตินเอียงคอกถาม พร้อมรับฟังทุกคำตอบจากคน
ตรงหน้า ทว่าเพื่อนของรอยด์กลับอีกอัก เขาส่งสายตาไปขอ
ให้รอยด์ช่วยเหลือเขา ติดแค่ที่ว่าพอควอนตินตัวต้วต้วตาไปสบ
เจ้าตัวก็ชะงักเหมือนไม่กล้า พอเห็นแบบนี้ผมก็หลุดยิ้ม
มีแต่พวกไก่อ่อนทั้งนั้นเลย

“ว่าไง จะยอมขอโทษเจตของผมดี ๆ ไหม” เขาถามอีก
ครั้ง “ผมไม่ได้มีเวลาเยอะพอจะมาเล่นกับคุณนะ และผมก็ไม่
อยากมีเรื่องด้วย”

“ก็ฉันพูดความจริง แฟนนายมันง่าย มันส่งสายต่ายั่ว
เพื่อนฉันตั้งหลายรอบ”

“...”

“แทนที่แกจะมาหาเรื่องฉัน แกควรจะไปจัดการคนของ
ตัวเองนูน ไอ้สวะเอ๊ย!” ว่าจบก็ถ่มน้ำลายใส่รองเท้าควอนติน

เพิ่มระดับความโกรธให้มากขึ้นอีก จนผมต้องขยับตัวมาชิดบาร์ เครื่องดื่ม เวลาที่ทุกคนหันมามองเรา ให้ความสนใจราวกับว่ามีดารามาเปิดหมวก

ทั้งที่ความจริงก็แค่คนมีเรื่องกันนิดหน่อย ไม่เห็นจะต้องอยากรู้จักขนาดนั้น

หรือผมควรจะทำอะไรบอกให้พวกเขากลับไปใส่ใจเรื่องของตัวเองซะ?

แบบไม่เสือกสิครับ ไม่ใช่เรื่องของตัวเองสักหน่อย :)

“เพื่อนคุณมันปากเสียใช้ได้เลยรอยด์ คุณน่าจะหาเพื่อนใหม่ที่ซัพพอร์ตคุณไปในทางที่ถูกต้องนะ” เควนตินบอก เขาหัวเราะเหมือนไม่คิดอะไรมาก “แต่ในเมื่อเขาเลือกที่จะกวนประสาท ผมก็ต้องสั่งสอนเขาหน่อยละ หวังว่าคุณจะไม่ว่านะ”

“คะ...คุณจะทำอะไรนะ?”

“ก็แค่คว่ำนกล่องเสียงเขาออกมา”

“!”

“ไหนดูซิว่าคุณจะร้องเสียงดังได้ขนาดไหนกัน” เควนตินยิ้มมีความสุข เขาดูสนุกผิดกับทุกคนที่เห็นเหตุการณ์ โดยเฉพาะรอยด์ที่เบิกตากว้าง เขามองหน้าผม ขอให้ผมช่วยทำอะไรสักอย่าง ก่อนที่คนตรงหน้าจะบ้าคลั่งไปมากกว่านี้

ผมจึงไหวไหล่ไปที่ ยกเหล้าขึ้นดื่มไม่สนใจ พลังหันไปมองเควนตินที่เพิ่มแรงเท้าซึ่งเหยียบบอก บดขยี้ให้เพื่อนของรอยด์ร้องลั่นด้วยความเจ็บแทบทนไม่ไหว พลันก็ถลึงตาใส่ตอนที่คู่นอนของผมยื่นปากขูดเหล้าแหลมเข้าไปใกล้ที่คอ

พร้อมกระซอกลมหายใจ

นาที่นั้นรอยด์ทำท่าจะพุ่งเข้าไป แต่ผมกลับขีดขาเขาไว้
ตุ๊บ!

“โอ๊ย!”

“อู๊บ โทษที” ผมยิ้มขำ ชูแก้วเหล้าขึ้นเล็กน้อยเป็นการ
ขอโทษที่ยื่นขาไปขีดขาเขาจนล้ม จะตีหน้าซื่อก็คิดว่ารอยด์
น่าจะอ่านออกอยู่แล้ว ซึ่งการกระทำนั้นทำให้เขาขบกรามแน่น
มองผมอย่างเคียดแค้นทั้งที่ผมไม่ได้ไปฆ่าหมาเขาตาย

แต่ถ้าเขายังไม่ถอนคำพูดที่ว่าผมใจง่าย...

เพื่อนเขาตายแน่นอน

“พอแล้ว! พอแล้ว ขอร้องละหยุดที!”

“หึ”

“ผมขอโทษควนติน ผมไม่ได้ตั้งใจว่าเจซแบบนี้” และ
เหมือนเขาจะทนไม่ไหวแล้วถึงได้ตะโกนออกมาเสียงดัง ยัน
ร่างตัวเองขึ้น หลุบตามองเพื่อนเขาที่หลับตาปีเช่นคนกลัว
หัวหด เผลอ ๆ อาจจะฉีราดทางเกงไปแล้วด้วยมั้ง แน่แน่นอนว่า
ผมไม่สนใจเลยสักนิด กลับกัน...ผมคิดว่าเขายอมง่ายไปหน่อย
ทำให้เรื่องนี้หมดสนุกไวกว่าที่คิด

ควนตินลากสายตามาหารอยด์ ยังมีมือที่จ่อปากขวดตรง
คอหอยเพื่อนเขาไว้ กระตุกยิ้มเล็กน้อยที่เห็นอีกฝ่ายยอมลง
ให้

รอยด์ก็ลื่นน้ำลาย สบตาผมอีกครั้งแล้วพูดสิ่งที่เพิ่งพูด
ไป

“ผมขอโทษเจซ”

“จบไวจ้ง” ผมยกไหล่ ตีมือเหล่านิ้วในแก้วเหมือนคนไม่รู้สึกละไรทั้งนั้น “ผมนึกว่าคุณจะยื้อไว้อีกสักหน่อย จบไวแบบนี้มันน่าเบื่อจ้งเลยแควนติน”

“อยากให้คุณทำให้มันสนุกกว่านี้ไหมเจซ” เขาเสนอทางให้ผมเลือก “ฉันทำให้เธอสนุกกว่านี้ได้นะ”

ผมขบขันสลับกับมองรอยยิ้มที่ขอร้องให้ผมหยุดการกระทำสีหน้าเขาไม่สู้ดี ทว่าก็ปะปนไปด้วยความไม่พอใจที่ผมไม่ยอมทำอะไรสักอย่างที่เป็นการห้ามแควนติน ซึ่งผมไม่คิดว่าตัวเองผิด ผมรู้อยู่แล้วว่าแควนตินไม่ทำหราชอาณาจักร เขาแค่ต้องการข่มขู่ให้รอยยิ้มทำตามสั่งเท่านั้น

ถึงเขาจะไม่ได้อยากขอโทษจากใจจริง แต่อย่างน้อยมันก็ทำให้เกมนี้จบลงได้

และผมไม่ใช่พวกที่ชอบเริ่มเกมขึ้นมาใหม่

“เพื่อนคุณล่ะจะว่ายังไง” ผมเอียงคอถาม “เขาจะขอโทษผมไหม”

“ไม่ค้”

“เออ ฉันขอโทษ” เจ้าตัวว่าเสียงหงุดหงิด แต่ถ้าฟังดี ๆ จะรู้ว่ามันลั่น “ขอโทษที่ว่าแฟนนายใจง่าย เพราะงั้นปล่อยฉันไปซะ!”

“แต่ผมไม่ชอบที่คุณปากหมา”

“ๆ”

“ทำให้เขาเลือดออกปากหน่อยสิที่รัก :)” ผมขยิบตาให้

แควนติน ทำให้เขายิ้มมีความสุขขึ้นมาอย่างช่วยไม่ได้ นาทินั้น รอยด์เบิกตากว้าง ท่าทางเขาตกใจที่ผมบอกให้แควนตินทำอะไรบางอย่าง คงนึกว่าผมจะให้ปาดคอเพื่อนเขามั้ง ถึงผมจะชอบเวลาคนมีเรื่องกัน แต่ผมก็ไม่ได้อยากได้กลิ่นเสียงใครมาพากย์เล่น

และแควนตินก็ไม่ได้มีงานอดิเรกชอบปาดคอใคร เขาเลยถอยออกมาก่อนจะทำตามที่ผมขอไว้

“พี่วะ!

“ไม่ค้!”

“อ้าว แรงดีจัง” ผมเลียปาก อดปลาบปลืมไม่ได้ตอนที่แควนตินหันหลังกลับมาหา หลังจากที่เขาเตะปากคนที่ชื่อไมค์อย่างแรงจนเลือดทะลักออกจากปาก ไม่รู้ว่ากรามแตกหรือเปล่า รู้แค่ว่าคงใช้เวลารักษานานพอตัว รอยด์ที่เห็นแบบนั้นก็รีบเข้าไปประคองเพื่อน ส่วนผมก็โอบคอหุ้บหัวของตัวเองเอาไว้

เราจับกันดูดีเต็มเพิ่มเติมความเร้าร้อนโดยไม่สนใจใคร แบนหน้าผากชิดกันให้ผมอดออดอันคนที่ชอบเอาไว้

“ฉันทำดีไหม”

“คุณเก่งที่สุดเลย” ผมยิ้มพลางกัดปาก “แต่ผมอยากให้คุณใช้เท้าทำอย่างอื่นมากกว่า”

“เช่นอะไรล่ะ”

“เช่นเล่นกับตรงนั้นที่คุณปล่อยให้มันค้างคา” ผมแก้งอเอากลางกายไปถูกับเป้ากางเกงเขา บดเบียดมันให้อีกฝ่ายรู้ว่า

ผมต้องการปลดปล่อย “พามกลับมาบ้านลิที่รัก ผมอยากให้คุณ
พิດจะแยแล้ว”

“งันวันนี้เราริมก่อนถึงเตียงเลยดีไหม”

“จะทีเตียงหรือตรงไหนผมก็ให้คุณเอาได้”

“เจซ”

“ผมอยากคลานไปหาและให้คุณเอาจะแยแล้วควน-
ดิน” ผมแลบลิ้นเลียปากเขาอีกรอบ ย้วยวนให้เขาจับเข้าหา
เราแลกลิ้นกันอย่างเร้าร้อนมาก เรียกได้ว่าคนที่เห็นเป็นต้อง
เบือนหน้าหนี คงทำให้ใครบางคนหน้าร้อนได้ไม่ยาก เสียดาย
ที่ผมไม่สนใจ ผมหอมแก้มควนดิน ออกอ้อนให้เขาพาออกไป
“ส่งบิลตามไปให้ฉันด้วย”

“ได้ครับคุณควนดิน” บาร์เทนเดอร์ก้มหัวให้ ควนดิน
มาที่นี้บ่อยพอที่จะส่งบิลตามไปให้ที่บ้านได้ หรือง่าย ๆ ก็แค่
ส่งไปที่ที่ผมอยู่เพราะเราสองคนใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน เขาจับผม
อีกรอบก่อนที่จะหยิบเงินจำนวนหนึ่งโยนให้รอยด์ที่ยังนั่ง
ประคองเพื่อนอยู่ตรงหน้าเรา

พร้อมกับเทเหล้าที่เหลือรดหัวเขา

“เอาไว้ไปซ่อมหน้าใหม่ะรอยด์” ควนดินเหยียดยิ้ม
ร้ายกาจ แค้นหัวเราะราวกับโรคจิต ที่ตลกคือไม่มีใครเข้ามา
ขวางเขาเลยสักคน แสดงให้เห็นว่าเขามีอิทธิพลมากพอจะ
ควบคุมใครก็ได้

ผมจึงคลี่ยิ้มประทับใจที่เขาช่างมีน้ำใจ

“กลับกันเถอะที่รัก ที่นี้มันน่าเบื่อกันไป”

“ใช่”

“ฉันกลับไปทำอะไรสนุก ๆ กันเถอะ”

ผมกัดปากเหมือนสุนัข ขณะที่ควอนตินโอบเอวผมแล้ว
ร้องให้เดินขนาบข้าง เขาทิ้งสายตายาวนินให้รอยด์เจ็บใจอีกครั้ง
ไม่ต่างจากผมที่เดินข้ามเขาราวกับอีกฝ่ายไม่ได้นั่งอยู่ตรงนั้น
แถมยังเหยียบเข้าที่เงินแบบไม่สนใจว่ามูลค่ามันจะมากน้อย
แค่ไหน

สำหรับผม มันก็แค่ทางผ่านเพื่อให้คนเรารอดตาย

“ฉันทำดีไหม”

“คุณเพอร์เฟกต์ที่สุดเลย :)” ผมชม พาให้ควอนตินต้อง
มอบรางวัลให้ เราจับกันตลอดระยะทางจากบาร์ถึงรถ กระทั่ง
อยู่บนนั้นเราก็ยังสนุกกันไม่หยุด แต่นั่นเป็นเพียงแค่บทนำของ
เรื่องเท่านั้น ความสนุกมันต่อจากนี้ต่างหาก เราสองคนใช้เวลา
อยู่ด้วยกันจนถึงบ้าน

ขึ้นลิฟต์จากชั้นแรกสุดมาถึงชั้นที่ต้องการ

และนาฬิกาที่ผมไขกุญแจเข้าไปในบ้าน

ปัง!

“อ้อออ”

ควอนตินก็เริ่มความคลั่งรักของเขาทันที

“ควอนติน อ้อออ” ผมครางเสียงแผ่วตอนที่เขาพรมจูบ
ไปทั่วคอ เขาดันร่างผมชิดกับกำแพงและใช้เท้าปิดประตูห้อง
ไม่ได้คิดเลยว่าห้องข้าง ๆ จะตกใจใหม่ที่เราปิดประตูเสียงดัง
แต่เวลานี้ใครจะไปสนกันล่ะ ผมประคองหน้าเขาให้เราจับกัน

แลกไลน์ให้หยาดไสเปื้อนมุมปาก ล้มลองความหวานแล้วแลกเปลี่ยนกันไม่รู้จบ

ควอนตินปลดเข็มขัดกางเกงผม ล้วงมือเข้าไปสัมผัสกายร้อนที่เรียกหา เขาดูดนมไปทั่วชอกคอ ฝากรอยรักไว้ให้ผมรู้ว่านี่คือการตีตรา

จากนั้นก็กัดอย่างรุนแรงเพื่อเน้นย้ำให้ผมรู้ว่า...

ผมคือของเขาโดยสมบูรณ์

“อ่า...” ผมขีดหน้าส่งเสียงพะแฉ่ว ควอนตินไถ่จูบลงไปถึงท้องน้อยของผม ไล่วนให้ผมมวนท้องไปหมดและร้อนรักอยากได้บางอย่างจากเขาไวกว่านี้ ติดแค่ว่าเขาเป็นพวกชอบหยอกเย้า กว่าจะได้ไส่จริงก็ต้องให้ผมเรียกร้องหนัก

แรกๆ ก็มีอายบ้าง ทว่าหลังๆ ผมเริ่มชินกับมัน

“ผมอยากทำให้คุณจ้ง”

“หือ?”

“ขอเสียหน่อยสิครับ ผมโคตรคิดถึงมันเลย” ผมอดอ้อนด้วยดวงตาฉ่ำน้ำ หวังเพียงว่าควอนตินจะยอมให้ผมสนุกกับร่างกายของเขา จังหวะนั้นเจ้าตัวกระตุกยืมร้ายจากก่อนจะยียดกายยืนขึ้น วางแขนทาบกับกำแพงไว้ ผมจึงลดตัวลงใช้มือปลดกางเกงพลางใช้ปากดูดชิปลงให้

เสียงชิปที่แยกจากกันปลุกเร้าผมให้ยื่นหน้าไปพรมจูบกายร้อนใหญ่ ผมเห็นความเต่งตึงของมันนูนผ่าน Calvin Klein นั้นยิ่งทำให้ผมอยากได้

“ร้อนจ้งเลย” ผมกระชิบชิดกลางกายเขา “ดูมันอยาก

ออกมาเล่น”

“ฉันใช้ลินเธอลเล่นกับมันสิ” เควนตินจวบหน้าผากผมหนึ่ง
ที่ “เธอรู้ดีว่าจะต้องเล่นกับมันยังไง”

“ถ้าผมทำดีคุณจะมีรางวัลให้ผมไหม”

“ทุกอย่างที่เธออยากได้”

“หึ”

“ฉันจะเอาเธอเป็นรางวัล เอาให้มันส์จนลืมโลกไปเลย”

ผมไม่ต่างจากคนคลั่งรักที่โคตรอยากถูกพัดทันทีที่เขา
พูดจบ ผมแลบลิ้นเสียความใหญ่โตโดยไม่สนว่ามันมีเนื้อผ้ากัน
เพราะไม่ก็วิตต่อมาผมก็ตั้งปรากการสุดท้ายนั้นลง เผอิญกับความ
ยิ่งใหญ่ชวนใจสั้น

แก่นกายของควนตินช่างเชิญชวนผมนัก มันเหมือนกับ
อาวุธของมัจจุราชที่พอเราได้ลองมัน...

ผมยิ่งกว่าขึ้นสวรรค์แล้วถูกกระซากลงนรกซะอีก

มันเป็นอะไรที่โคตรสุดเหวี่ยงเลย

“อ้อ~” เควนตินครางต่ำในลำคอหลังจากผมครอบครอง
ส่วนนั้นด้วยปาก ความใหญ่โตของมันคับแน่นมาก ไม่สามารถ
กลืนกินไปหมดในคราวเดียวได้ ผมต้องค่อย ๆ โลมเลีย ขบกัด
เล็กน้อยเป็นการเอาใจ ยามขยับรูตึ้งส่วนปลายก็กระทบกับ
ลำคอคล้ายจะบีบคอกันให้ตาย

ผมยอมรับว่าอึดอัด แต่ก็ไม่ปฏิเสธว่ามันรู้สึกดีมาก

และเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา ผมดึงกางเกงตัวเองลง
แล้วใช้น้ำลายที่เอ่อล้นจากปากปิดความช่องทาง เบิกทางเพื่อ

ให้เขวณดินเข้าไปสะตอก ผมไม่อยากจะเขาซักเข้าไปมากกว่านี้แล้ว ผมอยากให้เราร่วมรักกันจะแย่

ทว่าเขวณดินก็ยังเป็นเขวณดิน เขามันขี้แก้งยิ่งกว่าใคร “ใครให้เธอเล่นกับตรงนั้นก่อนฉันอนุญาตกัน”

หมับ!

“เธอลืมหูกฏของเราแล้วหรือ **เจซี**”

ผมไม่เคยชอบให้ใครเรียกผมด้วยชื่อนี้ มันคือชื่อที่พ่อแม่ตั้งให้ สำหรับผมแล้วมันไม่ต่างจากโช่ตรวนที่พันธนาการผมเอาไว้ ทุกครั้งที่ใครเรียก ผมจะย้อนนึกถึงความเจ็บช้ำกับความเฮงชวยที่คนพวกนั้นมอบให้

‘แกอยากตายไหม’

‘ฉันถามว่าแกอยากตายไหมเจซี!’

“อ้อออ” ผมสะดุ้งตอนที่เขวณดินบิ๊งกรามแน่น เขาบิ๊งแรงมาราวกับผมไม่ใช่มนุษย์เหมือนเขา อีกทั้งยังบังคับให้เงยหน้ามาสบตากัน เลิกคิ้วใส่ให้ผมหวนคิดว่าเราพูดกันถึงไหน เขากำลังต่อว่าผมที่ช่วยตัวเอง ทั้งที่ผมทำเพื่อให้เขาได้เริ่มจริงจังกับสิ่งที่ค้างคาเอาไว้

แต่ผมลืมหึบว่าบทบาทของผมไม่ใช่เจ้านาย

คุณไม่เข้าใจ?

คิงง่าย ๆ

ผมไม่ใช่คนคุมเกม

“เธอกำลังเป็นเด็กไม่ดีไซหรือเปล่า” เขาโยนคำถามใส่ “ตั้งแต่ที่คลับนั้นแล้วนะที่เธอให้มันจับมือต่อหน้าฉัน เธอทำให้

ฉันหยุดหายใจเป็นบ้า”

“เขาลวนลามผมเอง ผมไม่ได้เอ่ยเขานี่นา”

“แต่เธอรู้ว่าฉันไม่ชอบให้ใครมาแตะต้องของที่ฉันรัก”
เขากดเสียงต่ำให้ผมหลุบตา “โดยเฉพาะเธอที่ฉันรักมาก เพราะ
งั้นในเมื่อเธอทำตัวไม่น่ารัก ฉันก็ต้องลงโทษตามกฎหมายที่เราตกลง
กัน”

“แควนติน...”

“หันหลังไปซะเจซี”

“...”

“แล้วถอดเสื้อผ้าทั้งหมดตอนนี้ ฉันจะตีเธอให้
หลาบจำ :)”

ผมกลืนน้ำลายลงคออย่างยากลำบากเมื่อเห็นเขาดึง
เข็มขัดที่ปลดไว้มาถือ ผมจำน้ำหนักมือของเขาได้ดีว่ามีน้ำหนัก
แค่ไหน นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่เขาลงโทษผมโดยการทำร้ายร่างกาย
ไม่สิ สำหรับผมแล้วมันไม่ใช่การกระทำที่ไม่ดีอะไร

ก็แค่ตีเพื่อให้ผมระลึกไว้ว่าอย่าได้คิดทำผิดกฎอีก

แควนตินดันปลายคางผมให้พื้นมือของเขา ปรายตามา
มองเช่นคนถือไฟเหนือกว่า ส่วนผมก็ได้แต่ถอดเสื้อผ้าที่ค้าง
คาอยู่ทั้งหมดออก เปลือยเปล่าต่อหน้าเขา ถามว่าอายไหม
ความรู้สึกนั้นไม่เท่ากับความตื่นเต้นที่โจมตีเข้ามา

และนี่คือความลับที่คุณควรรู้อีกอย่าง

ผมนะ

รักความรุนแรงที่สุดเลย

เผียะ!

“อีก!” ผมสะดุ้งตอนที่หันหลังให้แล้วเขาฟาดเข็มขัดลงมาโดยไม่บอกกล่าว มันไม่ได้เจ็บมาก แต่ก็ทำผมหมดมาดหนึ่งที่ตรึงไว้ กลายเป็นลูกแมวน้อยที่ยกสะโพกขึ้นให้เขาได้เห็น ความงาม เชิญชวนให้เขาเข้ามาข้างใน ทำเอาเขวนดินยกยัมพึงพอใจ

แล้วเข็มขัดก็ถูกฟาดลงมาเป็นครั้งที่สอง

ร่างกายผมกระตุก กำหมัดแน่นเช่นเดียวกับที่กัดปากเขวนดินฟาดลงบนแก้มก้นเน้น ๆ สร้างรอยแดงให้เด่นชัดเล่นกับอากาศ ไม่นานครั้งที่สามก็ตามมา เพิ่มระดับความแรงขึ้นจนผมตัวสั่น ไม่มีความปรานีจากคู่นอนที่สั่งสอนให้ผมหลาบจำ เขาโฟกัสแค่ว่าจะตีผมให้หนักเท่าที่จะทำได้

ผมเจ็บ แต่นั่นมันก็รู้สึกดีเพราะผมรับรู้ได้ถึงความรักของเขา

ความรัก ความหึงหวง ความต้องการที่มอบให้

เขวนดินฟาดเข็มขัดลงมาตามระดับความพอใจ เขาฟาดซ้ำ ๆ ให้เสียงเนื้อหนังกระทบกันดังไปทั่วห้อง หลัง ๆ ผมเริ่มส่งเสียงครางออกมาเล็กน้อยเพื่อปลุกเร้าให้เขาอยากทำอย่างอื่นมากกว่าตีผม แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าพอโดนตีมันโคตรได้อารมณ์

อา...ให้ตายเถอะ

ผมอยากถูกเอาจะแย่แล้ว

“อ้อ...เขวนดิน” ผมหอบหายใจกระเส่าแล้วเหลียวหน้า

ไปมองเขา “ได้โปรดที่รัก...เอาผมที ผมต้องการคุณเดี๋ยวนี้ ผมอยากได้มัน”

“ฉันยังลงโทษเธอไม่เสร็จเลยเจซ เธอไม่มีสิทธิ์เรียกร้องอะไรทั้งนั้น”

“แต่ผมสำนึกผิดแล้ว ผมต้องการมัน”

“เธอควรจะแสดงให้ฉันเห็นมากกว่านี้นะว่าเธอต้องการ”

ผมกัดปากจนแทบห้อเลือด อยากให้เขวอนตินเลิกเล่นเกมแล้วมาเอาผม แต่เขามันก็พวกดื้อหัวรั้น ถ้ายังไม่อยากทำ เขาก็จะไม่ยอมหยุดสิ่งที่ตั้งใจไว้ เข็มขัดถูกฟาดลงมาอีก คราวนี้โดนแผ่นหลังให้ผมสะท้านจนต้องยึดตัวไป

ผมหลุดเสียงคราง แยกว่าคือเปลือยปลดปล่อยหยาดน้ำรัก ทั้งที่เรา ยังไม่ได้มีอะไรกัน

“เธอทำพื้นเปื้อนแล้วเห็นไหม”

“ได้โปรด”

“เธอนี้มันเด็กไม่ดี” เขาเหยียดยิ้มร้ายราวกับว่าปีศาจในตัวได้ตื่นขึ้นแล้ว “วันนี้เธอจะต้องโดนหนักแน่เจซี้ ฉันจะไม่ปล่อยยให้เธอรอดไปได้”

ผมวอนขอเขาจากสายตาสกนั้ไม่ยอมละไปไหน

เขวอนตินโยนเข็มขัดทิ้งแล้ววางมือลงบนแก้มก้นผม บีบขย่ำให้ผมรับรู้ถึงความเจ็บซ้ำที่เขามอบให้ ร่างกายผมเคลื่อนเล็กน้อยตามแรงส่งของเขา พาให้ต้องร้องครางออกมาอย่างช่วยไม่ได้ ความแสบบนผิวเนื้อไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อราคาอะที่พุ่งสูงของเราเลยสักนิด

กลับกันมันยิ่งเพิ่มความดิบเถื่อนของเช็ทซ์นี้ให้มีรสจัดมากขึ้น

ควอนตินอาศัยจังหวะที่ผมกำลังหลงละเลิงกับมือหนายู่สุดกายลึกลงเข้ามาจนสุด ทำเอาผมเบิกตากว้าง เผลอหยุดหายใจไปชั่วขณะ ความจุกเข้าเล่นงานด้วยความที่ของเขามันใหญ่เกินจะรับ ผมรู้สึกเจ็บที่ช่องทาง แต่เพราะใช้นิ้วบิดความมาก่อนหน้านี้แล้ว มันเลยยังพอขยับขยายได้

ควอนตินถ่มน้ำลายลงมาบนแกนกาย ใช้มันแทนเจลหล่อลื่นให้ผมอดทนต่อความเจ็บไว้

มันไม่ได้เจ็บขนาดนั้นหรอก เราเคยทำทำที่มันแยกกว่านี้มามาก มันเป็นเหมือนกับบทเรียนใหม่ๆ ที่ทำให้เช็ทซ์ของเราไม่จี๊ดจาง

“ใหญ่จังที่รัก” ผมพิมพ์ “คุณทำผมจุกไปหมดแล้ว”

“เธอเองก็ทำฉันอึดอัด ทำไมมันแน่นขนาดนี้นะ ทั้งที่เมื่อคืนเราก็อ่ากัน”

ผมไม่รู้ว่าตอนนี้ควอนตินกำลังทำสีหน้ายังไง แต่ฟังจากน้ำเสียงเขาดูจะชอบใจเอามาก เขาใช้ปลายนิ้วบีบไปทั่วแก้มกันให้เนื้อตรงนั้นลั่นออกมาจากร่องนิ้ว

ผมอ้าปากกอบโกยลมหายใจ รู้สึกไม่ต่างจากโดนมัจจุราชสูบลมหายใจของชีวิต

“เธออยากให้ฉันขยับไหมเจซี”

“อึก...อ๊ะ อ้า...ควอนติน”

“ขออ้อสิ”

“อ่า...”

“อ้อนวอนฉันสิทูนหัว”

มนตรีสะกดกำลังทำงาน ผมตอดรัดกายแกร่ง ฉายชัด ถึงความต้องการที่ไม่มีลดละ เควนตินเองก็ไม่ลดความซุกซนของเขา เขาแกล้งกระแทกเข้ามาหนัก ๆ เพื่อให้ผมทำตามที่ตั้ง แล้วมีเธอว่าผมจะไม่ทำ ผมยินยอมทุกอย่างเพื่อให้เขามอบความรักให้

ผมขีดหน้าขึ้นเค้นเสียงออกมา วอนขอให้เขาเห็นใจ
“ได้โปรดควนติน...ทำให้ผมเป็นของคุณที่ที่รัก”

“หึ”

“ผมอยากให้คุณกระแทกเข้ามาตรงนั้น ใช้มันบดขยี้ผมให้ขาดใจตาย” ผมว่าเสียงกระสัน สัมผัสได้ถึงเม็ดมุกเล็กๆ ที่แตะโดนลงจุดกระสันให้ใจหาย “ตะ...ได้โปรดที่รัก อ่า ช่วยเอาผมที ผมจะตาย”

“เธอพร้อมแล้วใช่ไหม” ผมพยักหน้ารับไป “งั้นเตรียมใจลงนรกได้เลย”

“อ๊ะ อ้า!” ลิ้นค้ำนั้นร่างกายผมก็เผชิญศึกหนัก เควนตินรั้งแขนผมสองข้างให้แอนออกไปด้านหน้า ขณะที่สวณกายถี่ กระชั้น ความเจ็บก่อนหน้านี้ถูกแทนที่ด้วยความเสียวซ่า เขาเอาเข็มขัดมามัดมือผมทั้งสองข้าง บังคับให้ยืนหยัดด้วยหัวเข่า

มือหน้าอีกข้างก็จิกหัว ดึงรั้งให้ผมครวญคราง ช่องทางก็ถูกกระหน่ำด้วยความร้อนฉ่า เควนตินไม่อ่อนโยนกับผมเลย รวากับว่าเขาไม่อยากจะเก็บความหื่นกระหายอีกต่อไป เขาใช้

ปลายนิ้วบดขยี้ยอดดอกผสมสลับกับบรูตริงส่วนหน้า โดยไม่ปล่อยให้
ผมให้เป็นอิสระสักทาง

ผมครางลั่นด้วยความสุขขสม ทุกอณูในร่างกายลุกโชน
ด้วยไฟรัก ผมได้ยินเสียงเนื้อกระทบเนื้อจากช่วงล่างที่กลายเป็น
หนึ่งเดียวกัน ได้ยินเสียงซันและจากหยาดน้ำรักที่ไม่รู้ว่า
เขาปลดปล่อยออกมาตอนไหน

เวลานี้ผมสนใจแค่ความสุขที่เขามอบให้โดยเฉพาะการ
ที่เขากัดเข้าที่หัวไหล่

เขาแลบลิ้นเลียมัน สวทกายรัวเร็วให้ผมลืมนทุกการ
หายใจ

ไฟก็สแต่ความใหญ่โตที่ใจจ้วงอยู่ในกาย

“ใช่! อื้อ ที่รัก ใช่ แบบนั้น แบบนั้นเลย”

“อา...” เควนตินครางเสียงต่ำ เขาเองก็สุขหนักไม่ต่างจาก
ผม “เธอรัดฉันแน่นไปแล้วเจซี เธอทำให้ฉันห้ามอารมณ์ตัวเอง
ไม่ไหว”

“อ๊ะ อ้า”

“ฉันอยากทำให้เธอตาย”

“อื้อ!”

“มาเอาจนลืมตายกันเถอะทูนหัว :)”

ผมโคตรชอบเขาเลย “อื้อ!”